

Sygn. akt X GC 2361/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Kornelia Żminkowska
Protokolant:	Natalia Głuska

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2018 r. w Szczecinie

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko Zakładowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 4308,48 zł (cztery tysiące trzysta osiem złotych czterdzieści osiem groszy),

II. zasądza od pozwanego Zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 12012,14 zł (dwanaście tysięcy dwanaście złotych czternaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 4730,59 zł od dnia 25 kwietnia 2017 r.,

- 4504,76 zł od dnia 29 kwietnia 2017 r.,

- 2776,79 zł od dnia 5 maja 2017 r.,

III. oddala powództwo o odsetki w pozostałym zakresie,

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1928,03 zł (jeden tysiąc dziewięćset dwadzieścia osiem złotych trzy grosze) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt X GC 2361/17

UZASADNIENIE

W dniu 28 lipca 2017 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniosła do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie pozew przeciwko pozwanej Zakład (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. o zapłatę kwoty 16.320, 62 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 4.730, 59 zł od dnia 25 kwietnia 2017 roku, 8.813, 24 zł od dnia 29 kwietnia 2017 roku, 2.776, 79 zł od dnia 5 maja 2017 roku. Uzasadniając żądanie pozwu powódka podała, że w okresie od dnia 24 marca 2017 roku do dnia

4 kwietnia 2017 roku pozwana nabyła paliwo miles diesel w łącznej ilości 4.1761m³ które zostało jej dostarczone na wskazany adres. Wskazała, że z tytułu sprzedaży paliwa wystawiła pozwanej faktury VAT na łączną kwotę 16.320, 62 zł, które to należności nie zostały uregulowane.

W dniu 1 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W złożonym sprzeciwie, w którym przedmiotowy nakaz został zaskarżony w całości, pozwana wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Podniosła zarzut potrącenia kwoty 12.012, 14 zł, a nadto oświadczyła, że uznaje powództwo co do kwoty 4.303, 48 zł wynikającej z faktury VAT nr (...). W uznanym za zasadnym zakresie wyjaśniła, że wносиła o przesłanie duplikatu faktury VAT, gdyż ta nie wpłynęła do działu księgowości. W uzasadnieniu pozwana przyznała, że nabywała paliwo od powodowej spółki i nie dokonała na jej rzecz zapłaty kwoty 12.012, 14 zł. Podniosła, że po nabyciu oleju napędowego w marcu 2017 roku operator koparki stwierdził niewłaściwe działanie układu napędowego koparki, następnie zaś wezwany na miejsce zdarzenia mechanik stwierdził uszkodzenie wtryskiwaczy silnika i konieczność naprawy koparki, czego przyczyną było niewłaściwe paliwo. Wyjaśniła, że po powzięciu tej informacji dokonała zamówienia kolejnej partii oleju i zleciła niezależnemu laboratorium pobranie próbek i wykonanie testów na okoliczność właściwości chemicznych dostarczanego przez powódkę oleju napędowego, w wyniku czego ustalono, że paliwo nie spełnia przewidzianych norm. Pozwana podniosła, że poinformowała o dokonanych ustaleniach powódkę wzywając ją do naprawienia szkody powstałej na skutek dostarczenia złej jakości paliwa, następnie zaś złożyła oświadczenie o potrąceniu.

W piśmie z dnia 18 grudnia 2017 roku powódka oświadczyła, że cofa pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 4.308, 48 zł stanowiącej należność główną wynikającą z faktury nr (...), podtrzymując żądanie w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie od tej kwoty za okres od 29 kwietnia 2017 roku do 4 września 2017 roku. Powódka zaprzeczyła, aby dostarczone w dniu 15 marca 2017 roku paliwo było wadliwe i nie spełniało właściwych norm. Podniosła, że spaliny w kolorze niebieskim świadczą o nieprawidłowej pracy, zużyciu silnika, zabarwienie to może pojawiać się przy pracy maszyny pod dużym obciążeniem i wskazywać na uszkodzenie innych elementów. Powódka zwróciła uwagę, że paliwo to zostało pobrane ze stacji paliwowej, natomiast każdorazowo przed pobraniem danej partii paliwa uzyskiwał on wykonany przez spółkę (...) odpis świadectwa jakości stwierdzający, że dany produkt spełnia wymagania normy, co też miało miejsce odnośnie paliwa będącego przedmiotem sporu. Powódka podniosła, że sprawozdanie (...) potwierdza, że próba paliwa pobrana bezpośrednio z cysterny powódki z dostawy z dnia 24 marca 2017 roku spełniała wymagania jakościowe. Podkreśliła, że druga próba – wskazująca lekkie odchylenia została pobrana z baku koparki, stąd należy uznać ją za nierzetelną i niemogącą stanowić dowodu jakości paliwa dostarczonego przez powódkę, a jedynie za próbkę, która wskazuje na wadliwy stan jakości paliwa po obiegu w instalacji koparki. Powódka zwróciła także uwagę, że tożsame paliwo dostarczone zostało do dwóch miejsc dostaw – na al. (...) oraz ul. (...), tymczasem pozwana nie podnosiła, że paliwo dostarczone do drugiego z miejsc było wadliwe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 marca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w O. wystawiła na rzecz Zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. fakturę tytułem sprzedaży truckmaster 900 L oraz transportu na kwotę 5.535 zł. W dniu 4 marca 2016 roku spółka przelała wskazaną kwotę.

Dowód:

- faktura VAT k. 84,
- potwierdzenie przelewu k. 85.

Zakład (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej polegającej między innymi na wykonywaniu robót budowlanych nabywała od (...) spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością z siedzibą w W. jako przedsiębiorcy zajmującego się sprzedażą paliw do pojazdów silnikowych na stacjach paliw olej napędowy miles diesel.

W dniu 27 marca 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawiła Zakład (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.730, 59 zł z terminem zapłaty ustalonym na dzień 24 kwietnia 2017 roku. Towar ten został dostarczony spółce w dniu 24 marca 2017 roku na miejsce dostawy: al. (...) w S..

W dniu 31 marca 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawiła Zakład (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.504, 76 zł z terminem zapłaty ustalonym na dzień 28 kwietnia roku. Towar ten został dostarczony spółce w dniu 31 marca 2017 roku na miejsce dostawy: al. (...) w S..

W dniu 31 marca 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawiła Zakład (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.308, 48 zł z terminem zapłaty ustalonym na dzień 28 kwietnia 2017 roku. Towar ten został dostarczony spółce w dniu 31 marca 2017 roku na miejsce dostawy: ul. (...) w S..

W dniu 6 kwietnia 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawiła Zakład (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.396, 66 zł z terminem zapłaty ustalonym na dzień 4 maja 2017 roku. Towar ten został dostarczony spółce w dniu 4 kwietnia 2017 roku na miejsce dostawy: al. (...) w S..

Dowód:

- informacja KRS dot. powódki k. 9-15,
- informacja KRS dot. pozwanej k. 16-22, 93-96,
- faktury VAT z potwierdzeniami dostawy k. 23-30,
- zestawienie k. 159.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., której współnikiem jest GRUPA (...) spółka akcyjna zajmuje się działalnością w zakresie inżynierii i związanym z nią doradztwem technicznym, a także działalnością usługową wspomagającą eksploatację złóż ropy naftowej i gazu ziemnego. Grupa (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i przetwarzania produktów rafinacji ropy naftowej, a także sprzedaży hurtowej paliw i produktów pochodnych. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży hurtowej paliw i produktów pochodnych, magazynowania i przechowywania towarów.

W dniu 13 marca 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wystawiła świadectwo jakości oleju napędowego miles diesel. Producentem produktu była Grupa (...) spółka akcyjna z siedzibą w G.. W dniu 15 marca 2015 roku z bazy paliw (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością mieszczącej się w K. wydany został dla odbiorcy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. olej napędowy miles 95 oraz miles diesel.

Spółka (...) pozyskuje paliwo z bazy mieszczącej się w K., do której paliwo dostarczane jest przez spółkę Grupa (...). W każdej dostawie paliwa przekazywane jest świadectwo jakości produktu, które jest kopiowane i następnie przekazywane kierowcy, które przekazuje je w miejscu dostawy – stacji paliw czy też klienta hurtowego.

Olej napędowy miles diesel dostarczony został do Zakład (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w dniu 15 marca 2017 roku do dwóch lokalizacji: na al. (...) oraz ul. (...).

Dowód:

- informacje KRS k. 128-155
- świadectwo jakości k. 156,
- zamówienie paliw k. 157-158,
- zestawienie k. 159,
- zeznania świadka R. M. k. 69-70.

Paliwo na potrzeby Zakład (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w ramach prowadzonych prac na terenie jednostki wojskowej w S. w marcu 2017 roku dostarczane były wyłącznie przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Paliwo dostarczano na miejsce wykonywanych prac przez dostawcę przy wykorzystaniu cysterny. Paliwo z cysterny było zlewane do zbiornika o pojemności 1.000 litrów, które było zabezpieczone. Po złaniu paliwa pracownik spółki podpisywał dokumenty dostarczenia oraz otrzymywał certyfikat jakościowy paliwa. Ze zbiornika tankowana była koparka kołowa, ładowarka oraz sporadycznie pojazd ciężarowy M..

Dowód:

- zeznania świadka S. G. (1) k. 71-72,
- zeznania świadka P. K. k. 72,
- zeznania świadka M. N. k. 73-74.

W marcu 2017 operator koparki kołowej marki H. użytkowanej przez spółkę Zakład (...) wykorzystywanej w ramach prac wykonywanych na terenie jednostki wojskowej stwierdził jej nieprawidłowe działanie. Pracownicy spółki podjęli decyzje o pobraniu próbek z cysterny nowego, dostarczonego w dniu 24 marca 2017 roku paliwa oraz próbek z baku użytkowanej koparki.

Dowód:

- zeznania świadka P. K. k. 72,
- zeznania świadka M. N. k. 73-74.

W okresie od 15 marca 2017 roku do 24 marca 2017 roku koparka marki H. (...) użytkowana była w ramach prac wykonywanych na terenie 12 Brygady Zmechanizowanej im. J. H. w S..

Dowód:

- raporty (...) k. 80-83,
- zeznania świadka P. K. k. 72.

W dniu 24 marca 2017 roku sporządzony został protokół pobrania próbek oleju napędowego dostarczonego przez (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 15 marca 2017 roku ze zbiornika paliwowego koparki H. przy al. (...) w S..

W sprawozdaniu z pobranej próbki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wskazała, że w zakresie zbadanych parametrów próbka paliwa nie spełnia wymagań rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, ze względu na skład frakcyjny (dla 95 % max 360 stopni C.). Oznaczone parametry w ramach badania obejmowały skład frakcyjny oraz estry metalowe kwasów tłuszczowych.

Dowód:

- protokół z pobrania k. 63,
- raport dostawy k. 64,
- sprawozdanie z badań k. 65,
- zeznania świadka R. M. k. 69-70,
- zeznania świadka S. G. (1) k. 71-72.

W dniu 24 marca 2017 roku sporządzony został protokół pobrania próbek oleju napędowego dostarczonego przez (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 24 marca 2017 roku z cysterny S. o nr rejestracyjnym (...) przy al. (...) w S..

W sprawozdaniu z pobranej próbki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wskazała, że w zakresie zbadanych parametrów próbka paliwa spełnia wymagania rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych. W ramach badania oznaczony był parametr w postaci składu frakcyjnego.

Dowód:

- protokół z pobrania k. 66,
- raport dostawy k. 67,
- sprawozdanie z badań k. 68,
- zeznania świadka R. M. k. 69-70,
- zeznania świadka S. G. (1) k. 71-72,
- zeznania świadka M. N. k. 73-74.

W dniu 24 marca 2017 roku: M. N., P. K., S. G. (2) oraz W. M. sporządzili protokół dotyczący pobrania w tym dniu próbek oleju napędowego z cysterny marki (...) o nr rejestracyjnym (...) przy obecności kierowcy. W notatce wskazano, że pobrano dwie próbki, które zabezpieczono, następnie zaś jedna została przekazana do laboratorium celem przeprowadzenia analizy, a także pobrano dwie próbki z koparki kołowej H. (...) w tym jedna przekazana została do laboratorium celem przeprowadzenia analizy.

Dowód:

- protokół z dn. 24.03.2017 r. k. 52-53,
- dokumentacja fotograficzna k. 54-62,
- zeznania świadka M. N. k. 73-74.

W dniu 28 marca 2017 roku Zakład (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. złożyła ofertę na naprawę koparki kołowej za kwotę 12.012, 14 zł.

W dniu 10 kwietnia 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wystawiła Zakładowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. fakturę VAT tytułem naprawy koparki kołowej oraz użytych do naprawy części na łączną kwotę 11.425, 81 zł. W dniu 9 czerwca 2017 roku spółka Zakład (...) przelała na rzecz spółki (...) kwotę 11.425, 81 zł.

Dowód:

- oferta k. 77,
- faktura VAT k. 78,
- potwierdzenie przelewu k. 79.

Pismem z dnia 3 kwietnia 2017 roku Zakład (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. poinformowała (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., że w dniu 24 marca 2017 roku dokonano pobrania próbek paliwa nabytego od spółki w dniach 15 marca 2017 roku oraz 24 marca 2017 roku, zaś w wyniku przeprowadzonego badania ustalono, że paliwo zakupione w dniu 15 marca 2017 roku nie spełnia norm. Wraz z pismem spółka przekazała protokoły pobrania próbek paliwa oraz sprawozdania z badań. W dalszej części pisma spółka poinformowała, że w wyniku dostarczenia niespełniającego norm paliwa uszkodzeniu uległa koparka, której koszt naprawy wyniesienie 12.012, 14 zł wzywając do jej zapłaty. Pismo to zostało odebrane przez powódkę w dniu 11 kwietnia 2017 roku.

Pismem z dnia 18 kwietnia 2017 roku adresowanym do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. oświadczyła, że dokonuje potrącenia wierzytelności z tytułu sprzedaży paliwa w łącznej kwocie 13.632, 01 zł z wierzytelnością przysługująca spółce z uwagi na konieczność naprawy koparki w kwocie 12.012, 14 zł.

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 24 kwietnia 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. podniosła, że paliwo dostarczone do spółki w dniu 15 marca 2017 roku spełniało wymagania jakościowe określone w polskiej normie PN – EN 590 oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 roku w sprawie wymagań jakościowych paliw ciekłych.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem odbioru k. 69-70,
- oświadczenie o potrąceniu k. 71-72,
- pismo z dn. 24.04.2017 r. k. 73-74.

Pismem z dnia 6 czerwca 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwała Zakład (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. do zapłaty łącznej kwoty 16.320, 62 zł. Pismo to pozwana spółka otrzymała w dniu 12 czerwca 2017 roku.

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 12 czerwca 2017 roku Zakład (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. odmówiła zapłaty kwoty 12.012, 14 zł wskazując, że pismem z dnia 18 kwietnia 2017 roku złożyła oświadczenie o potrąceniu wierzytelności. W zakresie faktury VAT nr (...) spółka wskazała, że nie odnotowała otrzymania faktury, stąd wnosi o przesłanie jej duplikatu celem dokonania zapłaty.

W wiadomości mailowej z dnia 30 czerwca 2017 roku pełnomocnik spółki Zakład (...) poinformował spółkę (...) o oczekiwaniu na przesłanie duplikatu faktury.

W piśmie z dnia 17 lipca 2017 roku spółka Zakład (...) podtrzymała stanowisko, że kierowane do niej żądanie zapłaty kwoty 12.012, 14 zł jest bezpodstawne.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem odbioru k. 31-35,

- pismo z dn. 12.06.2017 r. k. 75-76,
- korespondencja mailowa k. 86-87,
- pismo z dn. 17.07.2017 r. k. 88-89.

W dniu 4 września 2017 roku Zakład (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przełała na rachunek bankowy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 4.308, 48 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT nr (...).

Dowód:

- potwierdzenie przelewu k. 90.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w przeważającym zakresie.

Na wstępie rozważań wskazać należy, że powódka w piśmie z dnia 18 grudnia 2017 roku dokonała częściowego cofnięcia pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia – w zakresie kwoty 4.308, 48 zł, wskazując na dokonaną przez pozwaną zapłatę powyższej kwoty w toku procesu.

Pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku (art. 203 § 1 k.p.c.). Jak stanowi art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Skuteczne częściowe cofnięcie pozwu uzasadnia zatem umorzenie postępowania w tym właśnie zakresie. Jednocześnie Sąd nie dopatrywał się w oświadczeniu strony powodowej istnienia przesłanek przewidzianych w art. 203 § 4 k.p.c., w obliczu których cofnięcie pozwu jest niedopuszczalne.

Biorąc pod uwagę powyższe, z uwagi na częściowe cofnięcie pozwu przez powódkę postępowanie w tym zakresie podlegało umorzeniu o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

W rozpoznawanej sprawie, po dokonaniu cofnięcia, powódka domagała się od pozwanej zapłaty kwoty 12.012, 14 zł jako ceny za sprzedane jej w okresie od 27 marca 2017 roku do 4 kwietnia 2017 roku paliwo.

Podkreślenia wymaga, że pozwana odpierając żądanie pozwu przyznała, iż nabywała od powódki paliwo, a nadto nie dokonała zapłaty należnej z tego tytułu ceny w kwocie 12.012, 14 zł. Powyższe, w świetle przedłożonych przez powódkę dokumentów obejmujących faktury VAT, raporty dostawy, a nadto zestawienie dostaw, nie budziło także wątpliwości Sądu.

Zwrócić należy bowiem uwagę, że kwestionując dochodzoną przez powódkę należność pozwana podniosła jedynie zarzut potrącenia przysługującej powódce – obejmującej cenę za sprzedane paliwo w kwocie 12.012, 14 zł wierzytelności, z wierzytelnością jej przysługującą a obejmującą koszty naprawy koparki, której uszkodzenie spowodowane zostało użyciem wadliwego paliwa dostarczonego przez powódkę.

Zgodnie z art. 498 § 1 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem oby wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przez sądem lub innym organem państwowym.

Przechodząc natomiast do oceny wierzytelności, którą pozwana przedstawiła do potrącenia zauważyć należy, że w istocie oparta została ona na twierdzeniu nienależytego wykonania przez powódkę łączącej strony umowy

sprzedaży poprzez dostarczenie wadliwego towaru, co prowadzić miało do powstania w majątku pozwanej szkody w postaci uszkodzenia koparki, a w konsekwencji konieczności poniesienia kosztów jej naprawy. Jak wskazują zatem przytoczenia faktyczne pozwanej, wierzytelność przedstawiona do potrącenia stanowiła odszkodowanie, którego podstawy prawnej należy upatrywać w treści art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Ustaleń dotyczących przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej należy przy tym dokonywać w oparciu o art. 361 k.c. oraz 472 k.c. Stosownie do art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Natomiast w myśl art. 472 k.c. jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności. Podkreślenia przy tym wymaga, że odpowiedzialność odszkodowawczą, którą statuuje art. 471 k.c. warunkują określone przesłanki, tj. niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność, szkoda wierzyciela w postaci uszczerbku majątkowego, która musi być spowodowana niewykonaniem lub nienależyte wykonaniem zobowiązaniem przez dłużnika oraz związek przyczynowy między faktem niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania a poniesioną szkodą. Dowód wykazania powyższych przesłanek obciąża wierzyciela, w tym przypadku pozwaną (art. 6 k.c.). Dopiero wykazanie przez niego wskazanych przesłanek aktualizuje potrzebę obrony dłużnika, w tym przypadku powoda.

W ocenie Sądu obowiązkowi temu pozwana nie sprostала, nie wykazała bowiem zrealizowania przesłanek determinujących odpowiedzialność odszkodowawczą powódki. Nie przedstawiła w tym zakresie materiału dowodowego pozwalającego na dokonanie przez Sąd ustaleń potwierdzających jej stanowisko.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika bowiem jedynie, że w dniu 15 marca 2017 roku powódka dostarczyła pozwanej na teren wykonywanych prac – teren jednostki wojskowej w S. olej napędowy miles diesel. Z zeznań świadków S. G. (2), P. K. oraz M. N. wynika, że paliwo na potrzeby pozwanej w ramach prowadzonych prac na tym terenie było dostarczane wyłącznie przez powódkę przy pomocy cysterny, następnie zaś zlewane było do specjalnego zbiornika z którego tankowana była koparka kołowa, ładowarka oraz sporadycznie pojazd ciężarowy M.. Z zeznań świadków wynika również, że w marcu 2017 roku operator koparki kołowej stwierdził jej nieprawidłowe działanie, zaś po przekazaniu tej informacji, pracownicy pozwanej podjęli decyzje o pobraniu próbek paliwa z baku użytkowanej koparki. W tym samym dniu, 24 marca 2017 roku, pracownicy pozwanej dokonali pobrania próbek z cysterny nowo dostarczonego (w dniu 24 marca 2017 roku) oleju napędowego. Jak wynika z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy badanie próbki pobranej ze zbiornika paliwowego koparki wykazało, że w zakresie zbadanych parametrów (skład frakcyjny oraz estry metalowe kwasów tłuszczowych) nie spełnia ona wymagań jakościowych dla paliw ciekłych ze względu na skład frakcyjny – dokładniej w 95 % destylowanie do temperatury 370, 8 stopni C. podczas gdy maksymalna prawidłowa wartość to 360 stopni. Z kolei sprawozdanie badania próbki pobranej z cysterny w zakresie stanu frakcyjnego wskazywało, że spełnia ona wymagania jakościowe dla paliw ciekłych, również w zakresie temperatury destylacji.

Podkreślenia wymaga, że celem wykazania zasadności sformułowanego przez siebie żądania odszkodowawczego pozwana powinna była w pierwszej kolejności wykazać, że dostarczone jej przez powódkę – użytkowane w koparce kołowej, paliwo nie spełniało odpowiednich norm. Należy mieć na względzie, że przeprowadzone na zlecenie pozwanej badanie próbki nie może stanowić podstawy do takich ustaleń, gdyż paliwo to pobrane zostało z baku użytkowanej koparki, po jej wykorzystywaniu, używaniu przy zastosowaniu tego paliwa, a w konsekwencji, nie jest ono miarodajne z uwagi na mogące zachodzić w trakcie pracy urządzenia mechanizmy oraz procesy czy też zanieczyszczenia próbki oleju napędowego. Co więcej, jak wynika z zeznań świadków S. G. (2) olej napędowy zlewany był z cysterny do zbiornika, co mogło powodować również jego zanieczyszczenie, łączenie z innym, wcześniej znajdującym się w tym zbiorniku paliwem. Należy mieć także na względzie, że ze zbiornika tego tankowane były także inne maszyny – ładowarka oraz samochód ciężarowy, co do których nie stwierdzono nieprawidłowości w działaniu oraz wystąpienia uszkodzeń. Nie bez znaczenia jest także fakt, że kolejna pobrana próbka, z nowo dostarczonego paliwa, co należy podkreślić, pobrana bezpośrednio z cysterny, miała prawidłowe parametry. W konsekwencji powyższego przyjąć należało, że pozwana nie

wykazała, aby powódka dostarczyła jej niepełnowartościowy, wadliwy towar, a tym samym aby nienależycie wykonała spoczywające na niej zobowiązanie.

Niezależnie od powyższego, pozwana nie wykazała także w sposób niebudzący wątpliwości, aby rzeczywiście doszło do uszkodzeń koparki, zakresu tych uszkodzeń, a nadto, aby uszkodzenia te spowodowane były wadliwością nabytego od powódki paliwa. Podkreślenia bowiem wymaga, że nawet gdyby przyjąć, iż dostarczone paliwo rzeczywiście posiadało wady, nie spełniało odpowiednich wymagań z uwagi na przekroczenie maksymalnej wartości temperatury destylacji, pozwana powinna była wykazać, że wadliwość taka mogła być i w okolicznościach niniejszej sprawy była, przyczyną wystąpienia danych, konkretnych uszkodzeń należącego do niej sprzętu.

W ocenie Sądu okoliczności te powinny zostać wykazane w oparciu o wiedzę specjalistyczną, wiadomości specjalne, co powodowało konieczność zgłoszenia przez pozwaną wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego odpowiedniej specjalności. Podkreślić bowiem należy, że, iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), natomiast ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Jeżeli więc, materiał zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie twierdzeń. Oznacza to, że jeżeli strona na której spoczywał ciężar dowodu nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń ponosi ona ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia. Nie jest natomiast rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.).

Dopiero bowiem ustalenie, że powódka w ramach zawartej z pozwaną umowy dostarczyła jej wadliwy towar, którego użycie spowodowało uszkodzenie należącego do pozwanej sprzętu doprowadziło do uszczerbku majątkowego w postaci konieczności poniesienia zasadnych kosztów naprawy, stanowiłoby podstawę do przyjęcia, że powódka ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą w tym zakresie. Tymczasem na gruncie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, dotyczącego w istocie faktów pobierania próbek paliwa, badania ich oraz nieprawidłowości w działaniu koparki, obejmującego jedynie dowody z dokumentów oraz zeznania świadków, nie sposób ustalić okoliczności warunkujących odpowiedzialność odszkodowawczą powódki. W istocie bowiem pozwana nie wykazała żadnej z przesłanek, których wystąpienie jest konieczne do odpowiedzialności opartej na przepisie art. 471 k.c.

Co więcej ocena żądania pozwu bez przedstawienia materiału, który pozwalałby na dokonanie jednoznacznych, obiektywnych ustaleń opartych o fachową specjalistyczną wiedzę zawsze narażona byłaby na zarzut dowolności, wykraczającej poza zakres dyspozycji art. 233 § 1 k.p.c. Sąd nie miał podstaw by samodzielnie ustalać przedmiotowe okoliczności, skoro strony nie składały koniecznych wniosków dowodowych.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd ustalił, że podnoszone przez stronę pozwaną zarzuty okazały się nieskuteczne, co prowadziło do uwzględnienia powództwa niemalże w całości.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. mając na względzie określone w fakturach VAT terminy zapłaty.

Odnosząc się do żądania odsetkowego odnośnie uiszczonej w toku procesu kwoty 4.308, 48 zł podkreślić należy, że gruncie zaoferowanego przez powódkę materiału dowodowego nie sposób ustalić, że faktura VAT nr (...) wystawiona na kwotę 4.308, 48 zł została pozwanej przekazana. Co więcej z korespondencji przed wytoczeniem powództwa wynika, że pozwana w istocie nie kwestionowała swojego zobowiązania wynikającego z tej faktury, podnosiła natomiast, że przedmiotowego dokumentu finansowego nie otrzymała, w konsekwencji czego wносиła o przesłanie jej duplikatu. Biorąc pod uwagę charakter występującej pomiędzy stronami współpracy polegającej na regularnych dostawach paliwa na cele prowadzonej przez pozwaną działalności gospodarczej, uznać należy, że w istocie wystawienie faktury VAT obejmującej informacje o wysokości należności uzależnionej od ilości dostarczonego paliwa oraz obowiązującej w danym okresie ceny paliwa w odniesieniu do metra sześciennego, prowadziło do możliwości ustalenia przez nią wysokości jej zobowiązania, terminu płatności, a w konsekwencji pozwalało na

dokonanie stosownej płatności. Skoro zatem, powódka nie wykazała, że przekazała pozwanej fakturę VAT, zaś ta wносиła o przesłanie jej duplikatu, następnie zaś niezwłocznie dokonała zapłaty należności z niej wynikającej, brak jest podstaw do przyjęcia, że opóźniła się w zapłacie powyższej należności. W tym zakresie powództwo o odsetki zostało oddalone.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o treści przedłożonych do akt dowodów z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, a i w ocenie Sądu nie budziły one żadnych wątpliwości. Sąd oparł się również na zeznaniach świadków: M. N., R. M., S. G. (2), P. K., które były spójne i logiczne, nie znajdując podstaw by odmówić im wiary. Nie były one jednak wystarczające dla wykazania podniesionego zarzutu potrącenia.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym miejscu wyjaśnić należy, że w świetle art. 203 § 2 k.c. w przypadku cofnięcia pozwu przez powódkę, jest ona zobowiązana, jako strona przegrywająca sprawę, do zwrotu pozwanej poniesionych przez nią kosztów procesu. Podkreślenia jednak wymaga, że zgodnie z ukształtowanym orzecznictwem, w przypadku cofnięcia pozwu, będącego konsekwencją dokonanej przez pozwaną w toku postępowania zapłaty dochodzonej kwoty, za stronę przegrywającą należy uznać pozwaną (por. SN z dnia 21 lipca 1951 roku, sygn. akt C 593/51). Zaznaczenia jednak wymaga, że w określonych przypadkach sprowadzających się do braku dania powodu do wytoczenia powództwa oraz jego uznania przy pierwszej czynności to pozwana – mimo przegrania sprawy – posiada uprawnienie do żądania zwrotu poniesionych przez siebie kosztów (art. 101 k.p.c.). Podkreślić należy, że zgodnie z powyższymi rozważaniami, nie sposób przyjąć, aby pozwana otrzymała fakturę VAT na kwotę 4.308, 48 zł, który to dokument finansowy stanowiłby informacje o kwocie jej zobowiązania, zaś po wystosowanym wezwaniu do zapłaty, pozwana nie kwestionowała obowiązku zapłaty zwracając uwagę na konieczność przesłania jej duplikatu faktury VAT celem dokonania płatności należności z niej wynikającej. W tej sytuacji uznać należało, że w istocie nie dała powodu do wytoczenia powództwa, zaś w sprzeciwie od nakazu uznała powództwo w tej właśnie kwocie, informując o dokonanej wpłacie. W konsekwencji nie sposób uznać pozwanej za stronę przegrywającą w części podlegającej umorzeniu. Oznacza to, że powódka wygrała postępowanie w 73, 60 %, natomiast pozwana w 26, 40 %. Na koszty poniesione przez powódkę złożyła się: opłata sądowa od pozwu – 300 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego – 3.600 zł (ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie). Na koszty poniesione przez pozwaną złożyła się opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego – 3.600 zł (ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych). W konsekwencji, pozwana zobowiązana jest do zwrotu na rzecz powódki kwoty 2.882, 91 zł, zaś powódka na rzecz pozwanej kwoty 954, 98 zł. Z uwagi na wzajemne zniesienie się w kosztów części pozwana zobowiązana jest do zwrotu na rzecz powódki kwoty 1.928, 03 zł.